

Zadnje vesti

Danes jutraj okrog 5. ure je bila nad Clevelandom kratkotrajna nevihta in nekaj grmenja. Vremenska napoved je, da bo oblačno, popoldne se zjasni in bo najvišja temperatura 74, najnižja 55 stopinj.

Volitve za guvernerja v državi Maine pomenijo popolno zmago demokratske stranke. Drugič je bil izvoljen guverner Muskie, demokrat, in sicer s tako preplavalno večino, da se trdi, da ni po državljanski vojni dobil še nobeden guvernerski kandidat toliko glasov za sebe. Adlai Stevenson je izid volitev v Maine pozdravil, pa pristavil, da je to dobro znamenje. Kakor gre Maine, tako gre republika. Demokratje imajo v Maine tudi dobre pogoje, da iztrgajo republikancem dva federalna poslanca.

V Albany, N. Y., je imela državna stranka demokratski občni zbor. Vodil ga je guverner Averell Harriman. Prisotna sta bila Adlai Stevenson in Estes Kefauver in sta bila prvič silno navdušeno pozdravljena, drugič soglasno sprejeta, Adlai kot predsedniški, in Estes kot podpredsedniški kandidat. Soglasno je bil sprejet župan mesta New Yorka, Wagner, kot demokratski kandidat za federalnega senatorja.

V Londonu, Parizu in Washingtonu se izmenjavajo misli kaj sedaj s Sueško krizo, ali ne bi kazalo, da predložijo to vprašanje v rešitev Združenim narodom, in sicer Varnostnemu svetovni organizaciji. V Londonu samem se posvetujejo angleški in francoski državniki ali se upirajo sila ali ne. Zaključkov ni še nobenih.

Spor radi skupne šole belih in črnih šolarjev je trenutno najhujši v državi Kentucky. Nekateri šole belci enostavno bojkotirajo, drugi gredo črni v šolo pod varstvom bajonetov, so pa celo okraj, ki so sklenili, da bodo obtožili guvernerja Chandlerja, češ, da je kršil državno ustavo, ko je za odpravo ločevanja po plemenih.

V Clevelandu se nadaljujejo pogajanja med družbo Ohio Bell Co. in unijo nameščencev te družbe za novo delovno pogodbo. Pogajanja sinoči še niso prinesla končnega uspeha. Ob polnoči ni naj nastopila stavka, pa unija ni dala povelja niti za stavko, in je večina nameščencev Ohio Bell na delu. Vendar je upanje, da pri do stavke ne bo prišlo. Če bi prišlo do stavke, bi bilo v Ohiju prizadetih 18,000 delavstva te družbe.

V Clevelandu bodo zopet porazili ceno mleku, ki se dostavlja na dom. S 16. septembrom bo kvart mleka dostavljen na dom stal 23 centov, v trgovinah 22 centov.

Zakonca Larry Szabo, star 27 let, in njegova žena Catherine, stara 22 let, oba Madžara, sta se pred dvema leti poročila in prišli iz Connecticuta v Cleveland. Pred štiri leta sta na 11437 Buckeye Rd. živela s svojo mamo. Pred dvema meseci sta se resno spila in žena je odšla od doma. Nastanila se je pri sorodnikih in na delo. Včeraj se je vrnila na stanovanje, da izsli svojo osebo stvari in nekaj pohištva. Reši, ko so spravljali zadnje komode iz stanovanja, je prišel mož in razjarjen oddal tri strele v ženo, katero je zadel v prsi.

Draginja je problem!

To je spoznal tudi Eisenhower

WASHINGTON, 10. septembra—Predsednik Eisenhower se je odločil, da če bo ostal predsednik republike, bo ohranil v federalni vladi zunanega tajnika John Foster Dullesa, zakladnega tajnika Clevelandčana George Humphreya, ravnatelja za mobilizacijo Arthurja Flemminga, glavnega svetovalca Shermana Adamsa, tiskovnega tajnika James Hagertyja in prvega gospodarskega svetovalca Arthurja Burnsa. Zadnji je Eisenhowerja prepričal, da naj računa s tem, da bodo visoki stroški preživljanja, z drugo besedo, draginja, volilno geslo, ki zna škodovati stranki na vladi, pa je treba zoper draginjo nekaj ukreniti. Arthur Burns ni pristaš sedanjih strogih omejitev kreditov, Eisenhower je za te omejitve.

Bela hiša je napovedala začasni politični program Eisenhowerja.

Dne 12. septembra bo zbranih na njegovem posvetu v Gettysburgu, Pa., 500 republikanskih voditeljev iz vseh 48 držav. Predsednik pripravlja govor, ki ga bo imel ob tej priliki.

Eisenhower bo dne 19. septembra prvič govoril preko radia in televizije. Govoril bo v Washingtonu in se bo pečal s svojim splošnim programom pri volitvah 1956.

Dne 21. septembra bo šel Eisenhower v Newton, Iowa, kjer bo govoril farmarjem iz te države. (V Newtonu bo naslednji dan dne 22. septembra nastopil demokratski perdsedniški kandidat Adlai Stevenson.)

Eisenhower bo govoril zopet preko radia in televizije dne 27. septembra, njegov govor bo namenjen ameriškim farmarjem.

V boju proti inflaciji

Federal Reserve Board je znova omejil dajanje posojil. Dobiti dolgoročno posojilo sedaj ni lahka stvar, ker so pogoji trdi.

Na nove ukrepe Federal Reserve Board o dajanju posojil, so se že pokazale posledice. Oglasi, ki so se bankirji in voditelji denarnih zavodov, pa naj gre za Chicago, Dallas, San Francisco, New York ali za središča denarstva v farmerskih krajih, ki pravi, da je povpraševanje po kreditih veliko, in da bo te kredite težko dobiti.

Kaj pomeni omejitev kreditov v praksi:

Družina se je odločila, da kupi novo hišo za \$25,000. Končno je našla posojilodajalca, ki je dal te pogoje: naplailo v gotovini je \$7,500 mesto prejšnjih \$5,000. Posojilo je omejeno za dobo dvajsetih let. Prejšnja povprečna obrestna mera—štiri in pol

Težko ranjena je stekla iz stanovanja, nakar si je mož pogljal strel v glavo in bil na mestu mrtav. Žena se nahaja v kritičnem stanju v bolnišnici. Zakonca sta prišla v Ameriko leta 1951.

V Jacksonville, Fla., je gorelo v hotelu Seminole in je eden od gostov umrl. Hotelska uprava pravi, da vzrok njegove smrti neposredno ni bil ogenj, marveč srčna kap. Drugi gostje so bili pravočasno spravljani na varno.

Danes jutraj sta prispela v New York princ Rainier iz Monaka, in njegova žena Amerikanca Grace Kelly. V Ameriki ostane 16 tednov. Večina se bo sta zadržala pri starših žene v Philadelphiji. Kakor znano, se je poroka Rainier-Kelly izvršila meseca aprila in Grace pričakuje porod prvega otroka v mesecu februarju prihodnjega leta.

procenta je sedaj zvišana povprečno na pet in pol procenta.

Posledica trdih pogojev? Morada bo ta družina odložila nakup hiše. Nekdo se odloči za nakup novega avtomobila. Naplailo je skoraj tretjina kupne cene, ostane naj se plača ne več v 36 mesecih, marveč v 24, kvečjemu v 30 mesecih. Že pri naplailu tretjina kupne cene, bo prišel interesent v zadrego.

Gre za vprašanje novih investicij za nove tovarne. Povprečna obrestna mera teh posojil je bila pred dvema leti tri odstotke, danes je treba računati s tem, da bo štiri odstotke. Če se vzame posojilo \$1000,000, za dobo 30 let, bodo samo obresti snedle \$300,000.

Na javna posojila so navezane države in občine ter okraj, ko morajo zidati nove šole, ceste, javna poslopja pa gre enako za obrestno mero. Obrestna mera na ta posojila je bila do sedaj dva in pol odstotka, sedaj je računati s tremi odstotki.

Gospodarski svetovalec Arthur Burns ne vidi razloga za ostro omejitev kreditov. Tudi zakladni tajnik George Humphrey okleva. Ali bodo draginjo ustavili, pa pri tem ne škodovali gospodarski iniciativi, to je vprašanje. Preveč je povpraševanja po denarju, preveč trošenja, denarni zavodi imajo nasprotno premalo hranilnih vlog, to je komentar Washingtona k novim finančnim ukrepom.

MISS AMERICA

V Atlantic City, N. J., so izvolili Miss America za leto 1957. Zmagala je 19 letna Marian McKnight iz South Caroline. Zmagovalka dobi \$50,000 v gotovini in stipendijo. Marian McKnight je simpatična pojava. Veselo razpoložena, je dejala, da bo nagrade uporabila za to, za kar so v resnici namenjene, da sama sebe spopolni, pa da pokaže, da denar ni namenjen v kako neumno zapravljanje.

PUERTORICANI V NEW YORKU

Za prebivalce Puerto Rico je postal New York vabliliv. Še leta 1943 jih je bilo v tem mestu le 35,000, danes jih je že pol milijona.

NAJVIŠJI NEBOTIČNIK

V Chicagu je leta 1893 razstavil arhitekt Wright model nebotičnika, ki bi bil najvišji na svetu. O ideji se je samo pisalo in razgovarjalo, sedaj pa trdijo, da bo načrt le izveden. Nebotičnik bo nosil ime The Illinois, bo imel 510 nadstropij, prostora za 100,200 ljudi in bo stal \$250,000,000.

DOMAČA, PA SE TUJA KONKURENCA!

V ameriški avtomobilski industriji je kriza. Ni se prodalo toliko avtomobilov, kolikor so jih tovarne napravile. Kriza v domači industriji.

V Ameriko silijo avtomobili inozemskega izvora. Ime Volkswagen (ljudski voz) že poznamo. To je nemški avtomobil, ki se je začel močno uveljavljati na ameriškem trgu.

Nemci prihajajo v Ameriko tudi z novim avtomobilom Lloydom. Tovarna teh avtomobilov je v nemškem mestu Bremen, na trg je prišel prvič leta 1950. Lloyd ima 24 konjskih sil, moderno mašinerijo. V Ameriki bo stal \$200 manj, kakor pa Volkswagen.

Tudi Švedi so se oglasili. Imajo pripravljenega Volvo, mali avtomobil s 70 konjskimi silami, ki se v Ameriki prodaja po \$1,995. Ta avtomobil se je že uveljavil v Texasu, pa tudi v drugih ameriških krajih, posebno ob vzhodni in zapadni obali. Družba General Motors dela v Angliji pod imenom American Motors. Nekaj je treba napraviti proti konkurenci iz tujine. American Motors v Angliji ima nov avtomobil Metropolitan z 52 konjskimi silami, njegova brzina bo 78 milj na uro, gasolina bo potrošil galon na 40 milj vožnje. Cena bo nizka. Navadni Metropolitan bo stal \$1,527, odprti \$1,551.

Rešilni pasovi naj postanejo moderni, splošni. Tudi za potnike v avtomobilih. Neka ameriška zavarovalnica je pripravljena, da zniža zavarovalnino za 15%, če lastnik avtomobila izkaže, da se pri vožnji svojega avtomobila uporablja rešilni pasovi. Druge zavarovalnice enako premišljujejo o znižanju zavarovalnine za take slučaje.

Tudi znaki hude konkurence!

Lekarna odprta

Mandel Drug Co., 15702 Waterloo Rd., ki je bila zaprta za teden dni za počitnice, je sedaj zopet odprta kot ponavadi. Tu dobite poleg lekarniških stvari tudi znane Telex slušalne aparate.

Redne seje

V sredo zvečer ob 7.30 uri se vrši redna seja društva Collinwoodske Slovenke št. 22 S.D.Z. v Slov. domu na Holmes Ave. Seja je važna radi 35-letnice, ki jo društvo obhaja 13. okt., in prosi še članice, da se gotovo udeležijo.

Redna seja društva Washington št. 32 Z.S.Z. se vrši v sredo, 12. septembra v Slov. del. domu na Waterloo Rd. Pričetek ob 8. uri zvečer. Vabi se vse članice, da se gotovo udeležijo.

Jutri, v sredo zvečer ob 7.30 uri se vrši redna seja društva sv. Ane št. 4 S.D.Z. v navadnih prostorih. Vabi se članice, da se gotovo udeležijo, ker je več važnih točk na dnevnem redu.

Nocoj, v torek zvečer ob osmih se vrši seja Farmškega odbora S.N.P.J. v Slov. del. domu na Waterloo Rd. Ker je seja zelo važna, se prosi vse odbornike, da se gotovo udeležijo.

DULLES PREMIŠLJUJE--KOMUNISTI DELAJO!

DULLES NE VIDI KAJ SE DOGAJA V AZIJI

ZA SUEŠKO, LAHKO PRIDE DRUGA KRIZA—V AZIJI

Komunistični blok se je oprijel posebne propagande, da naj posamezne države, čeprav nimajo komunističnega družabnega reda, med seboj gospodarsko sodelujejo. V Aziji je to iniciativo vzela v roke komunistična Kitajska. Iz Pekinga gredo niti v kraje in države, ki imajo 145 milijonov prebivalstva. Osemdeset odstotkov ameriške pomoči južnovzhodnim krajem Azije, je vojaške pomoči. V bližnji bodočnosti ta pomoč ne bo prišla v poštev, ker bodo te države obkoljene, vrhu tega pa bo vprašanje, ali se bo ta vojaška pomoč rabila za ameriško stvar.

Za dogodke na Balkanu je značilno, da je arabska država Sirija na Srednjem vzhodu sklenila z Albanijo, ki je soseda Jugoslavije, novo trgovinsko pogodbo. Preko Albanije bo šla Sirija lahko k drugim komunističnim državam vzhodne Evrope, kjer jo bodo sprejeli.

Predsednik velike republike Indonezija, ki šteje 80 milijonov prebivalstva Soekarno, se nahaja na službenem potovanju po Sovjetski zvezi; obiskal bo tudi komunistično Kitajsko. V Moskvi in v Pekingu išče podporo in kot poročajo vesti iz Moskve, bo imel Soekarno podporo Sovjetske zveze v vprašanju nerešenih zadev z Nizozemsko, ki je dolgo imela oblast nad otoki, ki so danes znani kot Indonezija. V Indoneziji sami je močna komunistična stranka.

Država Burma, soseda Indije, ki je nastala iz bivše angleške kolonije in se je kot prva osamosvojila po zadnji svetovni vojni, je soseda Kitajske. Kitajci so vdrl 60 milj globoko v posest Burme, pa tam tudi ostali. Ali gre za nerešeno vprašanje, kje je prava meja obema državama, ali za strateško važno točko za kitajsko Rdečo armado, ostane odprto vprašanje. Dejstvo je, da so Kitajci ostali na zasedenem ozemlju.

Provincia Laos je del bivše francoske Indokine. Dve pokrajini te province imajo v rokah komunisti. Predsednik vlade v Laosu je šel v Peking in tam sklenil važno pogodbo s komunistično kitajsko vlado. Prvič to, da je za svojo provinco proglasil, ko gre za mednarodno politiko, nevtralnost. Tudi se je zavezal, da komunistične oddelke, katere je organizirala komunistična stranka v Laosu, priključi k svoji narodni vojski.

Amerika daje Laosu \$50,000,000 na leto vojaške podpore. V Pekingu je zunanji minister En

Lai priporočil Laosu, da naj to podporo \$50,000,000 še nadalje sprejema, ker vse prav pride.

Komunistična Kitajska je začela posnemati Sovjetsko zvezo. V južnovzhodni Aziji obstoja posebna obrambna zveza, katero je zvaril ameriški državni tajnik John Foster Dulles. Države te zveze prejema vojaško pomoč od Amerike, trgovsko pomoč pa od Kitajske. Po zadnjih virih in statistikah se je trgovina s Kitajsko povečala kar za 25 odstotkov.

Sovjetska zveza in Kitajska skušata pritegniti Japonsko v svoj trgovski krog. V Londonu se vršijo pogajanja med rusko in japonsko delegacijo o sklenitvi prave mirovne pogodbe, kateri bi sledila trgovska pogodba; komunistična Kitajska se skuša približati Japoncem in izkorišča japonsko željo, da dobi Japonska zunanji trg za svoje agrarne in industrijske produkte. Kitajska vlada računa s svojo peto kolono 11 milijonov Kitajcev izven Kitajske, katere smatra za svoje državljane.

Zopet doma

Iz bolnišnice se je vrnil na svoj dom Mr. Joseph Samsa iz 16224 Parkgrove Ave. Še vedno se nahaja pod zdravniško oskrbo in prijatelji ga lahko obiščejo. Lepo se zahvaljuje vsem za obiske, darila in voščilne kartice, ki jih je prejel.

Preselitev

Potem ko sta se Mr. in Mrs. Frank Tegel nahajala s svojo družino več kot 37 let na E. 239 St., v bivšem Noble, O. (sedaj Euclid), sta se te dni preselila v svoj nov dom na 25731 Forestview Ave. Zlasti Mr. Tegel je bil dokler mu je zdravje dopuščalo zelo aktiven na društvenem in narodnem polju v Euclidu. Prijatelji ju sedaj lahko obiščejo na novem naslovu.

ZAKULISNE IGRE S SUEZOM

Švicarske banke so bile znane kot pribežališče bogatih ljudi iz drugih držav, ki niso imeli zupanja v lastni domači denar. Denar bomo naložili v švici v švicarskih frankih!—to je bila parola teh ljudi. Bili so časi, ko je bilo po švicarskih bankah naloženega toliko švicarskega franka, da banke niso od teh naložb plačevale nobenih obresti; nasprotno—tisti, ki je denar naložil, je moral še sam nekaj plačati. Preveč denarja, pa premalo trga, kamor bi se ta denar z obrestmi naložil.

Švicarske banke imajo opravka z Egiptom in s tistimi državami, ki podpirajo Egipt v sedaj

Novi grobovi

WILLIAM PERISH

Po dolgi bolezni je preminil v bolnišnici William Perish, star 45 let, stanujoč na 16321 Arcade Ave. Rojen je bil v Clevelandu. Oče Eli je umrl pred par leti.

Tukaj zapuša dva brata, Joseph in Eli, dve sestri, Mrs. Mary Kuhel, pri kateri je živel, in Mrs. Catherine Hoover v Mentor, O., ter več sorodnikov. Pogreb se vrši v četrtek jutraj ob 8.45 uri iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in sinovi, 458 E. 152 St., v cerkev Marije Vnebovzete ob 9.30 uri in nato na pokopališče Calvary.

FRIEDA WALTMAN

Nagloma je zbolela za srčno kapjo, kateri je čez nekaj minut podlegla na svojem domu Frieda Waltman, rojena Antilla, stara 51 let. Stanovala je na 17300 Lake Shore Blvd. Rojena je bila v McKeesport, Pa. Bila je zaposlena kot kuharica pri Edgelake Tavern na Lake Shore Blvd.

Tukaj zapuša soproga George, hčer Mrs. Betty Kozel, sestro Mary in več sorodnikov. Pogreb se vrši v četrtek popoldne ob 1.30 uri iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in sinovi, 458 E. 152 St., pod oskrbo Rev. Walter Luecke od luteranske cerkve sv. Janeza.

Nemirni jug

V mestecu Clinton, Tenn., kjer so se radi črnecv na šoli začele velike demonstracije belcev, se je položaj tako zaostрил, da je bilo za cel okraj Anderson, kjer leži mesto Clinton, oldicano izjemno stanje.

Država North Carolina pa je sprejela dopolnilo k svoji ustavi, da se obdržijo ločene šole za bele in črne šolarje. Izid volitev je bil ta, da je za te spremembe glasovalo 212,247 volilcev, proti le 49,322. Po novem zakonu se lahko zaprejo državne šole, če so tam radi skupnega šolanja belih in črnih nemiri, državni fond pa se potem uporabijo za ločene privatne šole.

ZAKAJ JE HITRO VOZIL

V Lexingtonu, Ky., je stal pred sodnikom neki Cecil White, ki je bil obsojen radi prehitre vožnje, na \$10 denarne kazni. Sodniku je pojasnil, da je imel pri sebi otroka, ki je bil lačen in jokal, pa je hitel, da pride čimprej domov in da otroku mleka. Sodnik je globo znižal na en dolar.

V bolnišnici

Mr. Louis Pirc iz 6233 St. Clair Ave. se je podal v Charity bolnišnico. Obiski so dovoljeni med 2.30 in 3.30 popoldne ter med 7.30 in 8.30 zvečer. Želimo mu, da bi se kmalu zdrav povrnil na svoj dom!

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
The American Yugoslav Printing & Publishing Co.
6231 St. Clair Avenue Cleveland 3, Ohio

Henderson 1-5311 — Henderson 1-5312

Issued Every Day

Except Saturdays, Sundays, Holidays and the First Week in July

SUBSCRIPTION RATES — (CENE NAROČNINI)

By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašaleu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):

For One Year — (Za eno leto) \$10.00
For Six Months — (Za šest mesecev) 6.00
For Three Months — (Za tri mesece) 4.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):

For One Year — (Za eno leto) \$12.00
For Six Months — (Za šest mesecev) 7.00
For Three Months — (Za tri mesece) 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

SNEDENE OBLJUBE EISENHOWERJA

(2)

Federalni tajnik za delo Martin Durkin je podal ostavko na položaj v federalni vladi. Bilo je meseca avgusta 1953, ko je bil v Beli hiši po trditvah Durkina dosežen sporazum o spremembah Taft-Hartleyevega zakona. Ta sporazum je Eisenhower zanikal, Martin Durkin je odstopil, pa je smatral za svojo dolžnost, da pojasni organiziranemu delavstvu, zakaj je odstopil. Na zborovanjih unije AFL je jasno in določno obrazložil, v čem sta se sporazumela z Eisenhowerjem.

Ce kdo nekaj obljublja, tisti, ki so od teh obljub odvisni, računajo, da bodo obljube izpolnjene. Če niso, so razočarani. Za Eisenhowerja v delavskih vrstah, je položaj bistveno drugačen v letu 1956, kot je bil v letu 1952. Če Eisenhower trdi, da naj bi bila njegova zasluga, oziroma zasluga republikanske stranke, če smo živeli v delnem blagostanju, mu George Meany, predsednik AFL-CIO, postreže z drugo razlago. Ameriški sistem kot tak je bil tisti faktor, ki je gnil gospodarstvo naprej. Eden od teh faktorjev v tem sistemu, je organizirano delavstvo, ki gre tudi na dolgotrajne stavke, če je treba.

Eisenhower je leta 1954 poskušal zabrisati sled za napako, ki jo je bil napravil leta 1953, pa je sam izdelal nek načrt o spremembah Taft-Hartleyevega zakona. Te spremembe so šle na slabše. Eisenhower je hotel preprečiti stavke. Če naj gre delavstvo v kakem podjetju na stavko, naj posreduje vladni zastopnik, naj bo pri glasovanju za stavko ali proti njej, navošč tudi ta vladni zastopnik, delodajalci pa imajo pravico, da bi v delovnem času imeli v podjetjih govore na delavstvo. Njegov načrt je zaspal.

Eisenhower se je izkazal kot slab prijatelj delavstva, tudi ko je šlo za najnižjo mezdo na uro. Progresivni demokratje so bili za \$1.25, Eisenhower trdovratno za 90 centov na uro, pa je prišlo do kompromisa—en dolar na uro.

V Washingtonu obstoja posebni federalni urad, ki naj urejuje delavske razmere, jasno je, da gre za to, kdo sedi v tem uradu. Eisenhower je imenoval v ta urad same take člane, ki so izšli iz krogov delodajalcev in je bilo ob njihovem imenovanju jasno, da bodo v sporih vedno potegnili z delodajalci, kar se je praktično tudi vedno dogajalo.

Se v živem spominu nam je hud boj v federalnem kongresu ko je šlo za moderniziranje zakona o Social Security, o znani zahtevi, da gredo ženske lahko v pokoj z 62 leti, da imajo delavci stari 50 let, pa delanesposobni, pravico do nekaj podpore. Eisenhower je bil ves čas zoper te spremembe; ko je bil zakon izglasovan, ga je sicer podpisal, je pa vprašanje, če bi ga bil podpisal, če bi ne bili v volilnem letu 1956.

Socialno politično vzeto je v vsaki državi, tudi v Združenih državah, važno stanovanjsko vprašanje. Da je v ameriških mestih še polno beznic, o tem čivkajo tudi vrabci na strehah.

Demokrati so spoznali, da bi bilo treba letno najmanj 135,000 novih stanovanj, če naj polagoma odpravimo stanovanjsko krizo. Eisenhower je se bil zadovoljil le s 35,000 novih gradb, pa ker je šlo za velikanske razlike med enim in drugim predlogom, je tudi ta stvar v kongresu in v Beli hiši zaspala. Stanovanjska kriza je ostala.

Na občnem zboru republikanske stranke v San Franciscu so obnovili obljube iz volilne propagande iz leta 1952, da se bo namreč Taft-Hartleyev zakon spopolnil, da bodo dobile delavske unije več pravic, kadar se pogajajo za nove delovne pogodbe, da bodo poskrbeli za dovolj novih stanovanj, itd., itd.

Angleški pregovor pravi, da tisti, ki je bil že enkrat tepen, drugič nerad nastavi. Lahko bi rekli, da tisti, ki je bil že razočaran, nerad verjame v nove obljube. Delavske skušnje iz Eisenhowerjevih socialno-političnih korakov pa so te, da gre na roke delodajalcem. V kolikor pa bi Eisenhower, če bi bil naklonjen socialni pravični ideji, to idejo zagovarjal, se končno ukloni kapitalističnemu pritisku svoje okolice.

L. Č.

UREDNIKOVA POŠTA

POKOJNEMU DR. JOS. TROŠTU V SPOMIN!

"A Tebi se ena je želja spolnila,—
da truplo v domači
Ti zemlji leži..."

Dne 1. avgusta je umrl v Knežaku pri št. Petru na Krasu dr. Jos. Trošt, med svojci, Knežani in prijatelji poznan kot Čučkov Joži. Kratko poročilo v tujakšnjem časopisu ugotavlja, da ga je pred tridesetimi leti poznala vsa Primorska, da je bil rojen v Knežaku, šolal pa se je v Ljubljani in na Dunaju. Zaradi fašističnega nasilja se je nato preselil v Jugoslavijo in odprl odvetniško pisarno v Novem mestu. Proti koncu druge svetovne vojne da ga je ljudska oblast zaprla, pa mu ni mogla nič dokazati. Ker ni mogel po vojni dobiti nobene primerne zaposlitve v Trstu, se je vrnil na svoj rojstni dom, kjer je umrl.

Tako v omenjenem suhem poročilu. Jaz, ki sem pokojnika in vse njegove brate osebno poznal in smatral za svoje prijatelje, bom v želji, da popravim netočnosti, dodal še nekaj besed.

Trošt se ni rodil v Knežaku, pač pa v Jeršanah, malo dalje doli ob reški cesti, preživel pa je v Knežaku vas otroške dni, kakor tudi dobršen del svojega poznejšega življenja. On in njegovi trije bratje—Mile, Rude in Slave—med katerimi je bil Joži najmlajši, so prebili sončno jutro svojega življenja pri svojem stricu Čučku, županu, gostilničarju in trgovcu v Knežaku, v bližini kraja, kjer

"Vrh skaline silovite
Tabor, stari grad stoji...
Tam je bival vitez Ravbar
štiristo let je že preteklo—
roke trde ko železo,
sreca trdega ko jeklo..."
kakor nam pripoveduje Miroslav Vilhar, pesnik skrivnostne pivske doline.

Čuček je bil markantna, daleč naokoli znana in spoštovana osebnost—orjak po telesu, krempen po duhu. Moje zadnje snidenje z dvema Čučkovima fantoma doma je bilo leta 1922 v Knežaku, odkoder sva se odpeljala jaz in Slave na postajo št. Peter sprejet Jožita in njegovo nevesto, kostanjela so krasotico "Skrvanovo gospodično" z Bača, hčerko ondodnega lesnega trgovca in lastnika parne žage Urbančiča, ki jo je pripeljal njenu ženini Joži iz Trsta—brez noge...

Kmalu po njenem prihodu iz nekega švicarskega penzionata, so namreč zdravniki ugotovili v njeni nogi kostno jetiko, nakar je šla v neko tržaško bolnico, kjer sta ji dva iz Rima poklicana kirurga amputirala nogo...

Tistega večera smo sedeli pozno v noč okoli njene postelje, kjer smo tudi večerjali. S Slavetom sva obujala spomine na New York in Chicago, kjer je bil Slave nekaj časa zaposlen s časnikarstvom, pozneje pa kot uradnik v Kasparjevi banki. Še pozneje je bil med organizatorji dobrovoljcev za borbo jugoslovanske neodvisnosti izpod Avstrije ter je z ostalimi dobrovoljci vred odšel na srbsko bojišče boriti se za uresničenje ideala vseh narodno zavednih Jugoslovancev—za ustanovitev neodvisne narodne države. Od tam se je vrnil s činom kapetana v New York, kjer je prevzel posle prvega jugoslovanskega naseljeniškega komisarja, po prevratu pa je ostal kot diplomatični uradnik jugoslovanske ambasade v Washingtonu.

Glede umrlega Jos. Trošta poročilo, da ni mogel po vojni najti nobene primerne zaposlitve, ne odgovarja dejstvu. Dr. Jože Trošt je bil več let zaposlen pri

uredništvu "Primorskega dnevnika" v Gorici, kjer je ostal vse dotlej, dokler se ni njegovo žetako rahlo zdravje toliko poslabšalo, da ni bil več kos svojim stanovskim nalogam ter je moral izpreči in oditi na domačo zemljo iskat počitka telesu in leka svoji bolezni.

Kakršna koli so bila njegova čustva, njegove srčne želje in pravilnik njegove morale, se je Jože vendar znašel v povojnem paradoksu, ki ga je zapustil vrtnec revolucije. Uvidel in spoznal je, da je svetovna revolucija začela glodati na samih temeljih državnih struktur,—da se staro nikdar več ne povrne in da je zaman begati za utopijo, ki izginja čedalje bolj v medel nedogled... Kot razumnik in poznavalec zgodovine je vedel, da to ni prvo in verjetno tudi ne zadnje vzburkanje sveta. Poznal je Evropo in njene neprestane spopade in tekme med kralji in cesarji, knezi—cerkvenimi in posvetnimi—grofi in nižjimi plemiči, za moč in oblast. Iz kronike svetovne zgodovine mu je bilo znano, da se nihče teh ni pomišljal, poslati svojega tekmeča na oni svet, če je mogel s tem utrditi svojo lastno moč in oblast...

Kaj naj še pripomnim ob smrti tega velikega Pivčana,—velikega v svoji skromnosti, ki ga ni nikoli pehala v ospredje? Rodil se je na kraškem soncu in obsevan z njegovimi zlatimi pramenji, padajočimi skozi šestest dveh bujnih kostanjev ob njegovo smrtno posteljo, je—umrl... Umrl je na tolikanj ljubljini domači zemlji, dehteti čudovitega vonja pokosenega sena in otave, čigar sladke opojnosti ne more odzvati nobena izprememba družbenega reda,—umrl je ob pesmi klepanja kos na domačih livadah in zvonega smeha veselih grabljic... Upam, da mu je bila v tej prelesti domače zemlje lahka zadnja ura!...

Naj mu bo rahla domača gruda! Naj rahlo leži na njegovem ljubečem jo sru in s svojo toploto naj ga obvarje mrzle kraške burje, ki bo v zimskih nočeh tulla preko njegovega groba! Domovini je dal vse, kar je imel, ni se ji izneveril in ostal ji je zvest do groba! Blagor mu! Ali smo ji ostali tudi mi?

Njegovima bratoma, Miletu in New Yorku in Slaveju v Washingtonu in njegovi hčerki, ki mu jo je pustile že pred leti umrla soproga, izrekam v svojem in v imenu vseh Pivčanov v tej deželi, ki poznajo Čučkove fante in Čučkov dom, naše globoko in iskreno sožalje!

Tone Šabec—Slavinec.

Verovškov izlet

CLEVELAND, Ohio — Člane in članice kratki tudi prijatelje dramskega društva Anton Verovšek se opozarja, da se vrši skupni članski izlet v nedeljo, 16. septembra na prostori Franka Branisel na Madison-On-the-Lake. Ta izlet bo takozvani "basket picnic," to se pravi, da bo vsak prinesel s seboj jestvine za skupno kosilo, pijačo se bo pa tam dobilo.

Kdor se želi udeležiti tega skupnega izleta dramskega društva Anton Verovšek, naj pokliče tajnico Mrs. Mary Božič za več informacij. Njena telefonska številka je: IV 1-7074.

Vabi se vse člane in članice kot tudi prijatelje, da se udeležijo tega skupnega izleta, ker več ko nas bo, lepša bo zabava zunaj na deželici, kjer je prijeten zrak. Sončni dnevi lepega poletja gredo h kraju, torej poslužite se vsake prilike, da jih uživate dokler je mogoče.

J. F. Durn.

Progresivne Slovence napravijo izlet v Detroit

CLEVELAND, Ohio—Članice krožka št. 1 Progresivnih Slovencek se tem potom obvešča, da krožek priredi izlet v Detroit, Mich., v nedeljo, 7. oktobra in sicer z avtobusom. To bo enodnevni izlet.

Katera se namerava pridružiti izletu, naj pokliče Mrs. Mary Kramer CH 7-8800, ali pa Mrs. Mary Durn, IV 1-6692, da dobi nadaljnja navodila.

Cena vožnji na oba kraja stane samo \$5.00. Prosimo, da katera želiti iti, da takoj sporoči, da se bo vedelo zaradi števila rezervacij. Bus odpelje jutraj in se vrne še isti večer.

Lepa prilika je vam dana, da si ogledate zanimivosti mesta Detroit, poslužite se je!

Mary Durn.

Trgovina z dekleti

Pred nekaj meseci je pariška policija aretirala nekega Rabana, ki je prodal v Venezueli več sto mladih žen in deklet po 250-300 frankov. Francoska policija je začela takoj iskati niti te sramotne trgovine. Vmes je poslegla tudi mednarodna policija. Preiskava je zajela razen Parizaveč evropskih mest, zlasti pristaniških in oblasti so ugotovile, da razcveta trgovina z ženskami zdaj bolj kakor kdajkoli.

V prihodnjih mesecih pa bodo imeli zahodnoevropski trgovci z ženami in dekleti opraviti z zagrizeno nasprotnico, s francosko poslanko Francine Lefevre. Le-ta se je lotila tega perečega vprašanja prav tam, kjer bi se ga bili morali lotiti že zdavnaj, namreč pri tisočih primerov prodanih žen in deklet, ki vsake leto brez sledu izginejo in katerih sledov policija sploh več ne išče.

Francine Lefevre v odgovoru francoskega notranjega ministrstva ni bila zadovoljna. V odgovoru je bilo samo rečeno, da je ukrenila policija vse potrebno, da bi preprečila nadaljnjo trgovino z ženskami. Notranje ministrstvo nikakor ni zanikalo, da gredo ženske na evropski in severnoafriški trg ne samo iz Francije, marveč tudi iz drugih evropskih dežel. Skoraj vse se baje zavežejo, da bodo delale kot manekenke, nakarice, hišne pomočnice itd. Zato je policija brez moči. Francine Lefevre pa je imela v rokah dovolj dokazov, da uporablja brezvestni trgovci mnogo podležje metode, da se zatekajo k vsem sredstvom in da jim večina žrtv nasede. Večinoma jih premamijo z obljubami, da bodo zelo dobro plačane ali pa da se bodo lahko bogato omožile.

Francoska poslanka ima v rokah natančno statistiko. Iz nje je videti, da je izginilo od 1915-1954 samo iz Francije nad 180,000 žen in deklet, o katerih je bilo pozneje rečeno, da jih pogrešajo. Našli so jih samo 58,000. Kje pa je ostalo 122,000 Francozinja, o katerih policija doslej ni našla niti najmanjšega sledu? vprašuje Francine Lefevre in zahteva boljše metode v boju zoper brezvestne trgovce, povezane v čvrsti mednarodni organizaciji. Vprašuje tudi, zakaj imajo policijske oblasti do podrobnosti premišljene metode za boj proti vsem zločinom, samo v zatiranju te sramotne trgovine so tako brezbrizne. Boj proti trgovini z ženskami bo kmalu zajel vse evropske dežele, saj gre za stotisoče mladih žen in deklet.

ŽIVLJENJE V AMERIKI

Večkrat se omenjajo želodčne bolezni. V Ameriki cenijo, da tri pi na rana na želodcu najmanj pol milijona ljudi. Rano na želodcu imajo v največjem številu tisti v starosti od 30—50 let.

Razne tedne proglašamo za narodne tedne. Predsednik Eisenhower je proglasil teden, ki se začne z 11. novembrom, za teden "ameriške vzgoje." Eisenhower pozivlja starše, da naj v tem tednu obiščejo šole, kjer so njihovi otroci, pa naj se porazgovorijo z učitelji, kako je z vzgojo in njihovimi otroci v šoli.

Teden septembra od 23.—29. je proglašen za teden, ko naj naše misli posvetimo—psom. Kako se zahvalimo psu za njegovo službo, kaj je s hrano za pse, kaj je s psi, ki jih držimo doma kot igrače in podobno. Nam se zastavi vprašanje, kako se bodo tega tedna, ki je posvečen psom, spomnili ameriški poštarji, ki dostavljajo pošto, pa jih pri tem večkrat psi celo ogrežejo.

V Ameriki rastejo organizacije, razna društva, kot gobe po dežju. V Tuscolu, Ill., so ustanovili društvo, ki naj se briga za udobno življenje po domovih. To društvo je sklicalo svoj letni obični zbor. Na dnevnem redu ni bilo nobene posebne točke, pa so prisotni le razgovarjali o tistih, ki so bili odsotni.

GRADNJA VODOVODA V STAREM TRGU OB KOLPI

Gradnjo vodovoda v Poljanski dolini ob Kolpi je prevzelo Belokranjsko gradbeno podjetje iz Črnomlja. V teku so dela v Starem trgu, ki pa res ne gredo tako, kot bi želeli. Podjetje pojasnjuje to počastnost takole:

"Nesteto primerov je bilo že objavljenih v časopisju, kako prebivalci posameznih krajev pomagajo tako ali drugače pri gradnji vodovodov in drugih komunalnih delih, zlasti s prostovoljnimi delom, vedoč, da je to predvsem njim v korist. Tega pa v Starem trgu ni. Se več, pri gradbenih delih ni zaposleni niti en domačin. Gradbeno podjetje je bilo prisiljeno dobiti delovno silo iz 40 do 60 km oddaljenih krajev. To podražuje dela in ovira hitrejšo izvajanje. To je toliko bolj čudno, ker prebivalci ob vsaki priliki poudarjajo, kako je to pasiven kraj, kjer ni nobenega zasluga. Tu se jim zasluge nudi, pa ga očitno ne marajo. Pri takem odnosu do dela seveda ne morejo pričakovati prostovoljnih del.

Ce želijo Starotržani, da dobe čimprej vodo v domove, morajo spremeniti odnos do gradnje. Pa če že nočejo pomagati z delom, vsaj ni treba kritizirati. To pravico ima samo tisti, ki sodeluje. Podjetje želi čimprej končati dela, vendar ne more preko takih težav, ki jih pasivno zadržanje domačinov samo povečuje.

PREVEČ KRAPOV

Leta 1882 so prvič uvozili v Združene države Amerike krape iz Nemčije. Kakor je znano, krap ni izbirčen, za življenje pa mu zadostuje tudi večja mlaka. Takrat so pričakovali, da bodo farmarji prišli z gojitvijo krapov v malih ribnikih do cenene in dobre hrane. Stvar je bila lepo zamišljena, vendar se je zgodilo kakor vedno, kadar se poruši ravnotežje v naravi. Ob velikih poplavalh so krapji ušli iz ribnikov ter se razširili po rekah in jezerih.

Ker krapji v Ameriki nimajo naravnih sovražnikov kakor v prvotni domovini Evropi, so se začeli tako množiti, da so v kratkem času postali pravecata nadlega. Hranijo se z različnim podvodnim rastlinstvom, ker pa je njihovo število neznansko veliko, so podvodno rastlinstvo v posameznih rekah in jezerih docela uničili.

Od tega rastlinstva je odvisno življenje raznih vodnih žuželk in njihovih ličink, ki se s njimi hranijo plemenite ribe, mimo tega pa te rastline skrbje tudi za zadostno dovajanje kisika. Vse to je pripeljalo do tega, da je bilo plemenitih rib, posebnosti, čedalje manj, v nekaterih vodah pa so popolnoma izginile. Zaradi tega je bilo treba organizirati posebne oddelke za uničevanje krapov. Najučinkovitejša metoda je uničevanje njihovih iker, ker se krapji drstijo pri obali in na plitvinah z le nekaj centimetri vode. Po poročilih so začetni uspehi zadovoljivi.

Vodja odprave, podpolkovnik Gusti Kvarner je novinarjem izjavil, da so prve priprave za osvajanje celotnega kanjona že končane. "Mislim," je dodal vodja odprave, "da bomo pravočasno prispeli na mesta, ki so za sedaj samo na karti označena za naše tabore."

—Delavska Enotnost

Ko cveto sončnice in ajda

Ko cveto sončnice in ajda, vem, da je visoko poletje. Obe rastlinski vrsti sta razširjeni skoro po vsem svetu, obe sta gospodarskega pomena in obe sta lepi ob času cvetja.

Sončnice, v tej deželi imenovane sunflowers, botaniško pa Helianthus, so enoletne ali večletne. Najbolj poznane so vrtnice ali poljske sončnice (Helianthus annuus), ki dosežejo 10 do 12 čevljev višine s cveti do enega čevlja v premeru. Seme sončnic je užito in vsebuje mnogo olja; dodaja se krmi domače perutnine, pa tudi mnogi ptiči ga imajo radi.

V nekaterih delih sveta kot v Rusiji, v Egiptu, v Indiji in tudi v Jugoslaviji pridelujejo sončnice na veliko in iz semena istih iztiskajo dobro olje; tropine se porabijo za krmo živine. V Rusiji mešajo seme sončnic tudi krušnemu žitu.

Temeljna barva cvetja sončnic je rumena, toda vrtnarji so za okras vrtov vzgajali tudi podvrste, ki se odlikujejo z rdečim, rdečkastim ali blede rumenim cvetjem raznih velikosti; te so večinoma nižje rasti in včasih grmičaste.

Divjih večletnih sončnic je več vrst. V Zedinjenih državah jih je "vse rumeno" po našem srednjem zahodu, zahodu in severu. Rasto po pašnikih, po praznih stavbiščih, po železniških nasipih, ob cestah itd. Ponekod silijo tudi na obdelana zemljišča in tam jih farmerji smatrajo za nadležen plevel. Vsekakor je država Kansas izbrala divjo sončnico za svojo državno cvetko. S semenom divjih sončnic se preživlja milijone ptičev.

Ajdo poznamo vsi, ki smo se iz rodne Slovenije priselili v to deželo. To je izrazito gospodarska rastlina, toda njive cveteče ajde so poleg tega pravi kras za pokrajino. V tej deželi se je prideluje neprimerno manj kot drugih žit. Ajdovo zrnje se večinoma porabi za krmo perutnini in živini. Za direktno človeško hrano se tu ajdova moka rabi skoro izključno za cvrtnjake (pancakes). Farmerji marsikje sejejo ajdo za zeleno gnojilo; jo namreč povaljajo in podorjejo, ko je v najbujnejši rasti. Čebelarji jo imajo radi v bližini čebelnjakov, ker daje čebelam mnogo medu.

V starem kraju, zlasti v Sloveniji pa je ajda zelo važna žitarica. Mnogo nas je, ki smo tako rekoč zrasi ob ajdovem kruhu, ajdovem močniku in ajdovih žgancih. Ajda zelo hitro raste in dozori, zato se z uspehom prideluje tudi v krajih, ki so prehladni za koruzo. V večjem delu Slovenije pa sejejo ajdo sredi poletja kot drugi letni pridelek, ko so poželi ječmen ali rž; kjer je obdelovalne zemlje malo, je to velikega pomena. Ajdo visoko cenijo tudi čebelarji, ker njeno duhteče cvetje daje čebelam obilno pašo. Ako v enem ali drugem delu Slovenije ajdo pobije toča ali jo pomori prezgodnja slana, pomeni to znatno gospodarsko izgubo.

Zato je razumljivo, da se ajda spoštljivo omenja v mnogih slovenskih povestih in da je naša pot tudi v narodne popevke.

Ajda, ki se v angleščini imenuje Buckwheat, latinsko pa Tagopyrum esculentum, je doma v Starem svetu. Znanstveniki sodijo, da je ajda doma v dolini Volge, na obalah Kaspiškega morja in v raznih krajih srednje Azije. Od tam so jo zanesla v srednjo in južno Evropo razna ljudska plemena, ki so se priseljevala iz Azije pred stoletji in tisočletji. Morda so bila ti sta plemena roparska, toda so v nove kraje prinesla zelo koristno žitarico.

—NEW ERA, glasilo ABZ

Naznanilo in zahvala

Globoko potrti in žalostnih src naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem, da je kruta smrt iztrgala iz naše srede našo ljubljeno in nikdar pozabljeno ženo, nadvse dobro mamico, hčerko in sestro

1911

1956

Sophie Zupancic

rojena JERIHA

Zatisnila je svoje mile oči dne 22. julija 1956. Pogreb se je vršil dne 25. julija iz pogrebnege zavoda Joseph Zele in sinovi v cerkev Our Lady of Perpetual Help na Neff Rd. in od tam po opravljeni sv. maši zadušnici in cerkvenih pogrebnih obredih smo njeno truplo položili k večnemu počitku na pokopališče Calvary.

Blagopokojnica je bila rojena v Devici Mariji Polje pri Ljubljani leta 1911. V Ameriko je prišla leta 1927.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vsem, ki so položili krasne vence cvetja h krsti blagopokojne. Bilo nam je v dokaz, da ste jo ljubili in v tolažbo v naši veliki žalosti. Zahvalo naj sprejmejo: Družina Edward Ogrin, Mr. in Mrs. Andrew Ogrin, Mr. in Mrs. Stanley Cesen, Mr. in Mrs. Louis Podpadek, Mr. in Mrs. John Novak, Mr. in Mrs. Frank Fajfar, Euclid Rifle & Hunting Club, Mr. in Mrs. Don Bolender, Mr. in Mrs. George Meckler, Mr. in Mrs. Avery Meckler, Mr. in Mrs. Wm. Raleigh, Mr. in Mrs. John Mramor, Mr. in Mrs. Frank Gombac in družina, Mr. in Mrs. John Molle, Jr., St. Clair Builders Supply Co., Mr. in Mrs. Harold Ischay, Mr. in Mrs. Joseph Mersek, Sr., Dorothy Orehovic, Catherine Misich, Walter Gut, Mike Beno, Carl Spretnak, Mr. in Mrs. Howard Taylor, Mr. in Mrs. N. Epstein in sinovi, Mr. in Mrs. George Mayer, Captain in Mrs. Knute Svensdahl, Mr. in Mrs. Ray Otonicar, St. Clair Builders-Mixer Drivers, Mr. in Mrs. John Rozanc, Mr. in Mrs. C. B. Henry, Mr. in Mrs. N. H. Hirter, Mr. in Mrs. J. B. Case, Mrs. Andrew Peretzky, Mrs. G. E. Millar, Mr. in Mrs. Edw. Klemencic, Mr. in Mrs. Anton Mestek, Mr. in Mrs. Edw. Pike, Mr. in Mrs. T. G. Tekavec, Mr. in Mrs. T. A. Pluth, Mrs. Ernest Vodnik, Mrs. Anna Zadnik, Mr. in Mrs. Joe Krulac, Mr. in Mrs. John Susnik, Mr. in Mrs. R. E. White, Mr. in Mrs. John Fekete, Mr. in Mrs. John Bavec, Mr. in Mrs. Frank Schultz, Mrs. Krizman, Mr. in Mrs. Julius Pernat, Mrs. Mary Kovach, Mrs. Mary Smith, Mr. in Mrs. Gustave Weigle, Mrs. Skully, Mr. in Mrs. A. B. Smith, Employees of John Zupancic, Inc., Trebec Excavating, Mrs. Anna Bait, Joseph Vidic in družina, M. Alfred Roemisch, Mr. in Mrs. Larry Krielow, Nottingham Winery, Mr. in Mrs. Albert C. Weber, družina Mike Gonakis, družina Nachtigal, Mrs. Mary Lonchar, družina Kazen, Mr. in Mrs. Rudy Grosel, Mr. in Mrs. Steve Svoca, Mr. in Mrs. Earl Wade, Waterloo Florist, Mr. in Mrs. Arnold Jamnik, The Bailev Co. Employees, Mr. in Mrs. Frank C. Perme in hčere, John Verh, Jr. in družina, Mr. in Mrs. Frank Beck in Dick, Mr. in Mrs. Joe Uille, Mr. in Mrs. Howard Evar, Epstein Construction Co., Mr. in Mrs. Martin Kozar, Mr. in Mrs. Stanley Fiedica, Mr. in Mrs. John Mole, Sr. in družina, direktorij Slovenskega narodnega doma, Mr. in Mrs. William Hayden, Mr. in Mrs. Wm.

Kozar in družina, Mr. in Mrs. Sylvester Rolih, Mr. in Mrs. Anton Jakopin, Mrs. W. S. Howard, družina Andrew Ogrin, družina Anton Ogrin, družina Jack Habian, Mr. in Mrs. Louis Debeljak, Mr. in Mrs. Joe Debeljak, družina Stakich, Mrs. Anna Gorisek, Mr. in Mrs. Robert Bryant, Mr. in Mrs. Joe Zaccheo, Mr. in Mrs. Henry Braun, Mr. in Mrs. Nick Ciarlillo, Mr. Frank Dolsak, Sr., Mr. in Mrs. Wm. Perusek, Mr. in Mrs. Charles Clements, Mr. in Mrs. Frank Baznik in družina, Mr. in Mrs. Joseph Nagel in mati, družina Anthony Potokar, Mr. in Mrs. Matt Kollar, Mr. in Mrs. Frank Serhen, Mr. in Mrs. Harry Kramer, družina Mavec, Mr. in Mrs. Frank Debeljack, Mr. in Mrs. John Polanc, Mr. in Mrs. Frank Jeric, Mr. in Mrs. Charles Jeric, Mr. in Mrs. Ernest Jeric, Mr. in Mrs. Steve Yamnik, Mr. in Mrs. Rodella, Sr.

Najlepša hvala bodi izrečena vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir in pokoj njene duše. Hvala sledečim: Mr. in Mrs. James Mocilnikar, Mrs. Frances Miklich in družini, Mr. Anthony Modica, Mr. in Mrs. William B. Molle, Mr. in Mrs. Ray Otonicar, Mr. in Mrs. J. F. Shinski, Mr. in Mrs. A. F. Siers, Mr. in Mrs. John Truden, John Vidergar in družini, Marvin Helf & Associates, Mrs. Grdina, Mr. in Mrs. Joseph Linderman, LaSalle Bakery Girls, Cuyahoga County Cement Contractors Assoc., Mr. in Mrs. Jack T. Burke, Mr. in Mrs. Ed Koller, Mr. in Mrs. Max Tekautz in sinu, D. & G. Building Co., Mr. in Mrs. Louis Intihar, St. Clair Builders-Mixer Drivers, Jennie, Frank Jr., Mollie, Josie in Wilma Baraga, Mr. in Mrs. M. Pinculic, Mr. in Mrs. Jerry Petkovsek, Dorothy Orehovec in Frank M. Koncek, Mr. in Mrs. F. E. Lapuh, Mr. in Mrs. John Primozic, Mr. Frank Matko, Mr. in Mrs. John Mramor, Jr., Mr. in Mrs. A. Lowe, Mr. in Mrs. Jack Tuttin, Mr. John Z. Fakult, Mr. in Mrs. Frank Povirk, Mr. in Mrs. Frank Zupancic, Mr. in Mrs. Baveitz, Ludvic Misley, Mr. Pat Ranallo, M. Appelbaum in sinu, Mr. in Mrs. A. Iannicca, Mr. in Mrs. Rudy Beck, Mr. Joseph Beck, Mr. in Mrs. Casserman, Mr. in Mrs. Frank Drugovich, Mr. in Mrs. Jack Fajdiga, Mr. in Mrs. Joseph Franks, Mr. in Mrs. Emil Glavac, Mr. in Mrs. N. Habian, Jr., Mr. in Mrs. Martin Kerin, Mr. in Mrs. Mike Krall, Mr. in Mrs. Jos. M. Koplan, Mr. Vic Intihar, Mr. in Mrs. Chester Balinski, Mr. in Mrs. Joe Koman, Mr. in Mrs. Joe Mihelich, Mrs. Anna Laznik, Mr. in Mrs. Peter Cesen, Mrs. Rose Skufca, Mr. Andy Gerl, Mr. in Mrs. Frank Zupancic, Mr. in Mrs. Andrew Rodella, Jr., Mr. in Mrs. Frank Polden, družini Bradac, Mr. in Mrs. Frank Jamnik, Mr. in Mrs. John Bavec, Mr. in Mrs. Joe Kovacic, Mr. in Mrs. George Hovance, Mr. in Mrs. Frank Schultz, John Burke, Jr. in družini, Mr. in Mrs. Frank Bizily, Mr. in Mrs. John Rozanc, Mr. in Mrs. John Mole in družini, Mr. in Mrs. Stanley

Bizily, Mr. Frank Baraga, Sr., Mr. in Mrs. Joe R. White, Mr. in Mrs. Joseph Kuhar, Mr. in Mrs. C. B. Henry, Mr. in Mrs. N. H. Hirter, Mr. in Mrs. J. B. Case, Mrs. Andrew Peretzky, Mrs. G. E. Miller, Mr. in Mrs. Edw. Klemencic, Mr. in Mrs. Anton Mestek, Mr. in Mrs. Edw. Pike, Mr. in Mrs. T. G. Tekavec, Mrs. Ernest Vodnik, Mr. in Mrs. T. A. Pluth, Mrs. Anna Zadnik, Mr. in Mrs. Joe Krulac, Mr. in Mrs. John Susnik, Mr. in Mrs. R. E. White, Mr. in Mrs. John Fekete, Mr. in Mrs. John Bavec, Mr. in Mrs. Frank Schultz, Mrs. Krizman, Mr. in Mrs. Julius Pernat, Mrs. Mary Kovach, Mrs. Mary Smith, Mr. in Mrs. Gustave Weigle, Mrs. Skully, Mr. in Mrs. A. B. Smith.

Našo iskreno zahvalo naj sprejmejo vsi, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu, in sicer: Anton Ogrin, Andrew Ogrin, John Habian, Frank Baznik, Daniel Stakich, Anton Bokal, Joseph Koman, Willard McKimmy, Stanley Cesen, John Vidergar, John Fekete, George Hovance, Mrs. Henry Braun, Ray Otonicar, John Rozanc, Charles Clements, Joseph Susnik, William Hayden, Larry Krielow, Martin Koprivnik, Frank Gombac, Joe Debeljack, Albert Weber, Joseph White, Herman Sluga, Anton Jakopin, Anthony Kotnik, Steve Svrga, Tony Hren, Joseph Kuhar.

Hvala lepa pogrebem, ki so nosili krsto, in sicer: Mr. Bob Bryant, Mr. Andy Ogrin, Mr. Tony Ogrin, Mr. Eddy Ogrin, Mr. John Habian in Mr. Frank Baznik.

Zahvalo naj sprejmejo vsi, ki so prišli pokojnico kropiti ko je ležala na mrtvaškemu odru.

Enako najlepša hvala vsem, ki so se udeležili pogrebne maše, in spremili pokojnico na njeni zadnji poti na mirovdvor.

Iskrena hvala vsem, ki so nam stali ob strani v težkih dneh naše izgube, kot tudi vsem, ki so na en ali drugi način izrazili svoje sočutje in nam bili v pomoč na en ali drugi način.

Ljubljena žena, mamica, hčerka in sestra! Lahka je bila Tvoja smrt—sredi spanja se je dotaknila bela žena Tvojega čela in Te odvedla v deželo miru in blaženstva.

Za Teboj žaluje soprog, ki si mu bila zvesta družica. Kako zelo Te pogreša Tvoja mlada hčerka, ki si ji bila najboljša mamica, žalostna je Tvoja mati, vsaj Te je ljubila kot zmoro le mati ljubiti svojega otroka, za Teboj žaluje očim, ki Ti je izkazoval vso očetovsko ljubezen, pogrešajo Te sestre in bratje, ki so Te vsi tako ljubili.

Končana je Tvoja pot, ljubljena. Odšla si tja, kjer ni solz in ne trpljenja, kjer vlada večni mir.

Spavaj mirno, snivaj sladko!

Žalujoči ostali

JOHN, soprog
DONNA-MARIE, hčerka
MRS. ANGELA OGRIN, mati
ANDREW OGRIN, očim
ANDREW, ANTON in EDWARD, bratje
MRS. JOSEPHINE HABJAN in MRS. BETTY BRYANT, sestre
ter več sorodnikov

Cleveland, Ohio, dne 11. septembra 1956